

[Alfred Hansen]

Hr. Halvgaard ville gerne erstatte de statsgaranterede lån med statslån, men de måtte ikke være rentefri. Vi vil godt være med til at give et tilskud til renteudgiften. Jeg ved ikke, hvor meget hr. Halvgaard havde tænkt sig at de unge skulle betale i rente til staten for lånene.

Tiden er udløbet. Jeg skal blot slutte med at sige tak for de meget positive kommentarer, der kom fra CD og i særdeleshed fra kristeligt folkeparti.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 119 angående reform af Statens Uddannelsesstøtte, hr. Steen Folke, har ordet.

Steen Folke (VS):

Jeg har ikke så forfærdelig meget at takke de øvrige ordførere for. Nu er det i og for sig heller ikke specielt afgørende; jeg har jo mit på det tørre, jeg klarer mig nok, selv om man ikke gør noget ved de uddannelsessøgendes økonomiske situation, men jeg synes nok, at det er trist set ud fra netop de uddannelsessøgendes situation, at der er så ringe vilje til at gøre noget reelt ved deres økonomiske problemer.

Bevares, både hr. Jimmy Stahr og hr. Fogh Rasmussen kunne svinge sig op til at sige, at der da var interessante detaljer og interessante ting, som man kunne kigge på ved en anden lejlighed, men det kan de studerende jo ikke leve af ret længe, disse interessante detaljer, som man ad åre kan vende tilbage til. Der er faktisk brug for at sætte ind med nogle væsentlige forbedringer her og nu.

De studerendes økonomiske situation er blevet mere og mere desperat igennem de sidste år. Fru Eva Møller svang sig op til at medgive, at der sikkert er økonomiske problemer for de uddannelsessøgende. Ja, det tør jeg nok sige der er. Hvis fru Eva Møller bare tror, at det er der måske, må jeg henvise til den strøm af rapporter, der findes, og som vi har refereret til i bemærkningerne, studenter sociale undersøgelser af den ene og den anden art, som sort på hvidt og ganske klart dokumenterer, at de uddannelsessøgendes økonomiske problemer er ganske alvorlige, og at de bliver alvorligere år for år. Værdien af den uddannelsesstøtte, de får, er blevet gradvis udhulet igennem de sidste snart man-

ge år. Så der er i hvert fald ingen grund til at tvivle om, at der er alvorlige økonomiske problemer.

Når jeg siger, at der ikke er så meget at takke for, vil jeg godt lige bemærke én ting i det, som ordførerne har sagt. Der er ganske mange ordførere, som har sagt, at de godt ville gå ind for at erstatte de statsgaranterede banklån med statslån. Så vidt jeg forstod, gjaldt det foruden forslagsstillerne til de to forslag, det vil sige både SF, VS og retsforbundet, også fremskridtspartiet, hvis ikke jeg misforstod det, og kristeligt folkeparti. Det vil sige, at der altså i alt er fem partier i hvert fald, som har erklæret en positiv holdning til dette ganske vigtige element i den reform, som vi foreslår. Med andre ord: socialdemokratiet kan, hvis man ønsker det, få et stort og bekvemt flertal for at afskaffe de statsgaranterede banklån og gå over til statslån. Eller sagt på en anden måde: det er socialdemokratiets ansvar, hvis dette ikke sker. Vi har nu godt været klar over i et stykke tid, at sådan lå det. Der var engang, nemlig da venstre regeringen afskaffede statslånene og gik ind for, at det var bankerne, der skulle til at profitere på de uddannelsessøgende, hvor socialdemokratiet var imod denne banklånsordning. Men det er, ligesom om man er ved at løbe fra den – eller man er for længe siden løbet fra den holdning, man havde dengang. Jeg synes, det skal trækkes meget klart frem, at det alene er socialdemokratiet, der afgør, om vi får lavet den væsentlige reform, der indgår som noget centralt i vores forslag. Der kan blive et bredt flertal for det, hvis regeringen og socialdemokratiet vil være med.

I øvrigt er det tanker, som også har været fremme i det centrale uddannelsesråd, så selv regeringens egne nærmeste rådgivere har været inde på noget af det samme. Det var en ting, jeg synes man skulle arbejde videre med, også i forbindelse med udvalgsarbejdet omkring vores forslag.

Det generelle argument fra stort set samtlige ordførere har været, at alt det her kan være meget godt, men vi har ikke råd, det er et helt forkert tidspunkt at komme med forslag af den art på osv. osv. Det kunne man vende om og spørge: hvad koster det at lade være? Det har ordførerne ikke været så meget inde på. Det er nemlig også dyrt. Det koster meget store beløb hvert år at lade være med at